

Míg *Krúdy Gyula* képzeletében akár egy kisvendéglői bécsi mathahús párázatából is tündériesen gomolygó történetek tűnnek elő, addig *Tömörkény* előtt kemény, jól elhatárolt formáival, éles levegőjével maga a valóság bontakozik ki, képzeletét csak a valóság ragadja meg. Akár jelképesen a magyar elbeszélés két végletének is felfoghatnók őket, tán ezért is szerették annyira egymás írásait. *Krúdy* írásaival, úgy tetszik, már nemcsak az értők szűkebb köre tartja a barátságot, hanem kezd „divattá” válni, sőt a jó-rossz divatot is elhagyva immár hozzátartozik irodalmunk „mindennapi kenyeré”-hez.